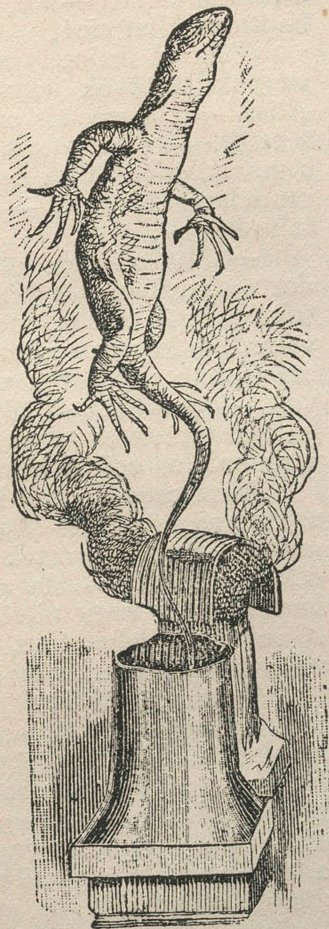
Kisvártatva azonban egy talicska zörgött, majd nagy csődület, lárma keletkezett, mindenki egyszerre beszélt. Alisz csak egyes szavakat hallott: — Hol van a másik létra? — Nem tudom, nekem csak ezt az egyet kellett hoznom! — Gyik Ferinél lesz a másik! — Gyik Feri, te bitang, nem hozod ide tüstént? — Ide! Itt tedd le a sarokba! — Legjobb lesz, ha mindjárt összekötjük őket! — Ó jaj, még így se érnek felényire sem! — Ugyan! Éppen elég lesz így is! Nem kell, hogy olyan pontos legyen! — Gyere csak, Gyik Feri, fogd meg ezt a kötelet! — Bírja a tető? — Vigyázz, meg ne lazuljanak a cserepek! — Vigyázat! Esik! El a fejeket! (Hangos robaj.) — Ki ennek az oka? — Biztosan Gyik Feri. — Most másszon le valaki a kéményen! — Én nem megyek. Menj te! — Megteszek akármit, csak ezt nem! Menjen Gyik Feri! — Gyere ide, Gyik Feri! Azt akarja az úr, hogy te mássz le a kéményen!

— Hát Gyik Ferit küldik a kályhacsőbe! — mondta magában Alisz. — Úgy látszik, mindent erre a Gyik Ferire bíznak! Hanem azért most egyelőre nem szeretnék a bőrében lenni! Ez a kályhacső úgyis elég szűk és azt hiszem, ha belerúgok egy kicsit, még kellemetlenebb lesz odabent!

Evvel lábát, amennyire tudta, beledugta a kályhacsőbe és várt. Nemsokára hallotta, hogy egy kis állat (hogy milyen, azt a hang után nem tudta megállapítani) mászik és kapargál a csőben. — Ez Gyik Feri lesz, — mondta és amikor azt gondolta, hogy már egészen közel van hozzá, rúgott egy nagyot és kiváncsian leste a hatást.

A zavar tetőpontjára hágott.

— Nini, itt jön Gyik Feri! — kiáltotta száz torok. — Aztán a nyúl hangja szólt egyedül: — Kapjátok el ott a bokornál! — Aztan csönd, majd újabb hangzavar: — Tartsd föl a fejét! — Hozz egy kis pálinkát! — Vigyázz, meg ne fojtsd! — Hogy jártál öreg cimbora? — Mi történt veled? — Beszéld el, hogy volt! — Nagysokára kis gyenge, szipogó hang válaszolt. (— Biztosan Gyik Feri, — gondolta Alisz) — Hja, bizony én is alig tudom. — Köszönöm, elég volt, már jobban vagyok. — Kicsit nagyon izgatott vagyok ahhoz, hogy meséljek. — Csak annyit éreztem, hogy valami nekem ütődik, mint egy Keljfeljancsi s én kirepülök, mint egy rakéta.

— Határozottan olyan voltál, mint egy rakéta, — erősítgették a többiek.

— Föl kell gyujtani a házat! — harsogott Tapsifüles hangja. Alisz pedig kiáltott, ahogy